

Onthouding opvang Dublinclaimanten

JU

Tussentijds bericht Vreemdelingencirculaire

11 juni 1999/764712/99/IND
Immigratie- en Naturalisatiedienst

Aan:
– de Korpschefs Politieregio's
– de Staf van de Koninklijke
Marechaussee
i.a.a: de Procureurs-Generaal

Code: TBV 1999/11
Onderdeel: Directie Beleid
Aard: Bekendmaking van voorschriften
Juridische achtergrond:
Vreemdelingencirculaire 1994, hoofdstuk B7/6.1; B7/8.1; RVA 1997; ROA; Overeenkomst van Dublin
Geldig van/tot: 17 mei 1999 t/m 17 mei 2000
Onderwerp: Onthouden opvang Dublinclaimanten en herhaalde asielzoekers; Artikel 3, lid 4, Overeenkomst van Dublin

1. Algemeen

Aanleiding tot dit TBV is het besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 9 oktober 1998 tot wijziging van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 1997 (RVA 1997) en de Regeling opvang asielzoekers (ROA). Met dit besluit, dat in werking is getreden per 12 oktober 1998, is bepaald dat zogenaamde Dublinclaimanten niet langer vallen onder de RVA 1997 en derhalve geen aanspraak hebben op opvang. Daarnaast leidt het indienen van een herhaalde asielaanvraag niet langer tot een hernieuwd recht op opvang. Het besluit heeft geen consequenties voor Dublinclaimanten aan wie voor 12 oktober 1998 reeds door het COA opvang werd geboden, noch voor asielzoekers die reeds voor 12 oktober 1998 een herhaalde asielaanvraag hebben ingediend. Bij de eerstvolgende aanvulling zal de RVA 1997 worden opgenomen in de Vreemdelingencirculaire. Ook zal de Regeling opvang asielzoekers in de

Vreemdelingencirculaire worden geactualiseerd. Voorts wordt de Vreemdelingencirculaire in onderstaande zin gewijzigd. De wijzigingen hebben betrekking op hoofdstuk B7 / Asielzoekers en vluchtelingen. TBV 1998/26 komt te vervallen.

2. Wijziging hoofdstuk B7

B7/6
De titel van deze paragraaf komt als volgt te luiden:
B7/6: Recht op opvang en situatie na doorverwijzing naar de opvang

B7/6.1 Opvang
De huidige tekst wordt vervangen door de onderstaande tekst: De Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 1997 (RVA 1997) voorziet in de opvang van asielzoekers onder de verantwoordelijkheid en zorg van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA). De Regeling opvang asielzoekers (ROA) voorziet in de opvang van asielzoekers onder verantwoordelijkheid en zorg van gemeenten. Bij besluit van 9 oktober 1998 zijn de RVA 1997 en de ROA gewijzigd (Stcrt. 1998, 194). Het besluit van 9 oktober 1998 is in werking getreden per 12 oktober 1998. Met ingang van 12 oktober 1998 geldt dat de indiening van een tweede of volgende asielaanvraag geen (hernieuwd) recht op opvang geeft. Een reeds bestaand recht op opvang wordt door een tweede of volgende asielaanvraag niet aangetast. Voorts vallen met ingang van 12 oktober 1998 de zogenaamde Dublinclaimanten (vreemdelingen ten aanzien van wie op grond van de Overeenkomst van Dublin een claim is of zal worden gelegd) niet langer onder de RVA 1997. Dit betekent dat vreemdelingen ten aanzien van wie in het AC is vastgesteld dat een Dublinclaim zal worden gelegd, geen recht hebben op opvang. Ten aanzien van vreemdelingen bij wie eerst later, wanneer zij reeds in de COA-opvang verblijven, een

Dublinclaim wordt onderkend, vervalt het recht op opvang wanneer de claim daadwerkelijk is gelegd (zie 8.1.1.2). Wanneer Dublinclaimanten naar het oordeel van de IND in zeer schrijnende humanitaire omstandigheden verkeren zal de IND het COA hiervan in kennis stellen en het COA adviseren, ondanks de Dublinclaim, toch opvang te bieden. Hetzelfde geldt ten aanzien van herhaalde asielaanvragers die naar het oordeel van de IND in zeer schrijnende humanitaire omstandigheden verkeren. In het geval dat een Dublinclaim door de betrokken andere staat wordt afgewezen, ontstaat alsnog recht op opvang (zie 8.1.1.2).

Het besluit tot wijziging van de RVA 1997 en de Regeling opvang asielzoekers is op 12 oktober 1998 in werking getreden; het heeft geen terugwerkende kracht. Het heeft dus geen consequenties voor Dublinclaimanten aan wie reeds vóór 12 oktober 1998 opvang werd geboden, noch voor personen die reeds vóór 12 oktober 1998 een herhaalde asielaanvraag indienden.

Aan de huidige paragraaf 6.1 worden de volgende nieuwe paragrafen toegevoegd:

B7/6.1.1 Dublinclaimanten in zeer schrijnende humanitaire omstandigheden

In het geval dat een asielzoeker, ten aanzien van wie op of na 12 oktober 1998 een Dublinclaim is of wordt gelegd, in zeer schrijnende humanitaire omstandigheden verkeert, zal de IND het COA adviseren betrokkene ondanks de Dublinclaim toch tot de opvang toe te laten. In de situatie dat de asielzoeker al in de opvang verblijft, blijft in geval van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden een advies om de opvang te beëindigen achterwege. Zeer schrijnende humanitaire omstandigheden betreffen met name medische omstandigheden waarin ten behoeve van de direct medisch noodzakelijke noodhulp, opvang van de betreffende vreemdeling en of zijn gezinsleden in een COA-voorziening noodzakelijk is. Of sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandighe-

den wordt beoordeeld door de IND. Een beoordeling of sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden is aan de orde in de volgende situaties:

- als gedurende de AC-procedure wordt bepaald dat een claim gelegd zal worden;
- als ten aanzien van een reeds in de opvang verblijvende asielzoeker een Dublinclaim wordt gelegd;
- als een Dublinclaimant tijdens zijn periodieke melding bij de Vreemdelingendienst vraagt om opvang in verband met zeer schrijnende humanitaire omstandigheden;
- als een Dublinclaimant zich vanwege een spoedeisende situatie vóór de afgesproken meldingsdatum ('tussendoor') meldt met een beroep op, zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. De Vreemdelingendienst waar de Dublinclaimant zich periodiek moet melden (zie 8.1.1.2) schakelt de IND in wanneer een Dublinclaimant opvang vraagt vanwege zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. De IND beoordeelt vervolgens of al dan niet sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. De IND informeert vervolgens het COA van zijn bevindingen en zal, afhankelijk van deze bevindingen, het COA adviseren opvang te verlenen dan wel te onthouden. Het COA beslist of al dan niet opvang wordt geboden.

B7/6.1.2 Herhaalde aanvragers in zeer schrijnende humanitaire omstandigheden

In het geval dat een asielzoeker op of na 12 oktober 1998 een herhaalde aanvraag indient en in zeer schrijnende humanitaire omstandigheden verkeert, zal de IND het COA adviseren betrokkene ondanks de herhaalde aanvraag toch tot de opvang toe te laten. Zeer schrijnende humanitaire omstandigheden betreffen met name medische omstandigheden waarin ten behoeve van de direct medisch noodzakelijke noodhulp, opvang van de betreffende vreemdeling en of zijn gezinsleden in een COA-voorziening noodzakelijk is. Of sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden wordt beoordeeld door de IND. Tijdens de AC-procedure wordt betrokkene in de gelegenheid gesteld eventuele zeer schrijnende humanitaire omstandigheden naar voren te brengen. Daarnaast is een beoordeling of sprake

is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden aan de orde in de volgende situaties:

- als een herhaalde aanvrager tijdens zijn periodieke melding bij de Vreemdelingendienst vraagt om opvang in verband met zeer schrijnende humanitaire omstandigheden;
- als een herhaalde aanvrager zich vanwege een spoedeisende situatie vóór de afgesproken meldingsdatum ('tussendoor') meldt met een beroep op zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. De Vreemdelingendienst waar de herhaalde aanvrager zich periodiek moet melden schakelt de IND in wanneer een herhaalde aanvrager opvang vraagt vanwege zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. De IND beoordeelt vervolgens of al dan niet sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. De IND informeert vervolgens het COA van zijn bevindingen en zal, afhankelijk van deze bevindingen, het COA adviseren opvang te verlenen dan wel te onthouden. Het COA beslist of al dan niet opvang wordt geboden.

B7/8.1.1.1 Regeling

De passage die begint met 'De overeenkomst van Dublin regelt de vaststelling ...' komt als volgt te luiden: De Overeenkomst van Dublin regelt de vaststelling van de verantwoordelijkheid voor de behandeling van een asielaanvraag tussen de Partijen bij deze overeenkomst. De Overeenkomst van Dublin is opgenomen als bijlage C41. De uitvoeringsbepalingen in besluit 1/97 van het Comité van artikel 18 van de Overeenkomst van Dublin zijn opgenomen in bijlage C42, de uitvoeringsbepalingen in besluit 1/98 van het Comité van artikel 18 van de Overeenkomst van Dublin zijn opgenomen in bijlage C42-a.

B7/8.1.1.2 Behandeling

De huidige paragraaf 8.1.1.2 komt als volgt te luiden: Het eerste gehoor wordt afgenomen volgens de gebruikelijke procedure in het Aanmeldcentrum. De IND in het Aanmeldcentrum onderzoekt aan de hand van de ter beschikking staande gegevens of een ander Dublinland verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag. De verantwoordelijkheidsbepaling vindt plaats op grond van de artikelen 4 tot en met 8 van de Overeenkomst van Dublin, een terugnameverplichting

wordt vastgesteld op grond van artikel 3, lid 7, en artikel 10 van de Overeenkomst van Dublin. De criteria van de artikelen 4 tot en met 8 van de Overeenkomst van Dublin zijn van toepassing in de volgorde waarin zij voorkomen.

Aan het instemmingsvereiste van artikel 3, lid 4, van de Overeenkomst van Dublin, dat ziet op de mogelijkheid voor iedere staat om zelf de asielaanvraag te behandelen waarvoor een ander land verantwoordelijk is, is voldaan met het ondertekenen van de faanvraag.

Indien een ander land mogelijk verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag wordt dat land met behulp van het Dublin-informatie-formulier (Dif) verzocht om de behandeling over te nemen.

AC-fase

Tijdens de AC-fase wordt in geval van onderkenning van een claimmogelijkheid de volgende werkwijze gevolgd:

- Na onderkenning van de claimmogelijkheid wordt aan betrokkene, of de rechtshulpverlener die betrokkene begeleidt, gemeld dat er is vastgesteld dat een ander Dublinland mogelijk verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag en dat er mogelijk een Dublinclaim wordt gelegd.
- Betrokkene wordt in het AC gehoord omtrent zijn reactie op de voorgenomen overdracht naar een ander Dublinland (het Dublingehoor). Voorts wordt betrokkene tijdens dit gehoor meegedeeld dat een Dublinclaim in beginsel meebrengt dat geen opvang wordt verleend. Betrokkene wordt in dit verband in de gelegenheid gesteld om eventuele zeer schrijnende humanitaire omstandigheden naar voren te brengen. Voor een reactie op het Dublingehoor wordt een termijn gegeven die is afgestemd op de AC-procedure.
- Indien er geen bijzondere omstandigheden zijn op grond waarvan Nederland, op basis van art. 3, lid 4, van de Overeenkomst van Dublin, de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielaanvraag onverplicht op zich neemt (zie 8.1.1.3), wordt vastgesteld dat een claim gelegd gaat worden. Deze vaststelling brengt mee dat betrokkene niet in aanmerking komt voor COA-opvang, tenzij naar het oordeel van de IND sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden.

– Dublinclaimanten op AC-Schiphol worden in beginsel overgeplaatst naar het Grenshospitium. In overige gevallen krijgen Dublinclaimanten een maandelijkse meldingsplicht opgelegd bij de Vreemdelingendienst die behoort bij het AC dat de claim behandelt. Betrokkenen zijn bij het verlaten van het AC in bezit van een W-document.

OC-fase

Niet steeds is het mogelijk reeds gedurende de AC-procedure tot de vaststelling te komen dat een Dublinclaim wordt gelegd. Het kan bijvoorbeeld zo zijn dat een claimmogelijkheid pas kan worden onderkend op het moment dat resultaten binnenkomen van vingerafdrukkenonderzoek, uitgevoerd door een ander land dat partij is bij de Overeenkomst van Dublin.

In gevallen dat pas later, wanneer de betrokkene reeds in de opvang verblijft, de claimmogelijkheid wordt onderkend, geldt de volgende werkwijze:

- Betrokkene wordt door de Vreemdelingendienst gevorderd voor een terzake af te nemen Dublingehoor.
- Betrokkene wordt gehoord terzake van de voorgenomen Dublinclaim. Voorts wordt betrokkene tijdens dit gehoor meegedeeld dat, zodra een Dublinclaim gelegd wordt, de opvang in beginsel door COA beëindigd zal worden, tenzij sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. Betrokkene wordt in dit verband in de gelegenheid gesteld eventuele zeer schrijnende humanitaire omstandigheden naar voren te brengen.
- Indien er geen bijzondere omstandigheden zijn op grond waarvan Nederland, op basis van art. 3, lid 4 OVD de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielaanvraag onverplicht op zich neemt (zie 8.1.1.3), wordt met inachtneming van een reactietermijn van drie dagen vastgesteld dat een claim gelegd wordt.
- In het geval dat een claim is gelegd informeert de IND het COA daaromtrent. Daarbij informeert de IND het COA of al dan niet sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden. Indien naar het oordeel van de IND geen sprake is van zeer schrijnende humanitaire omstandigheden, adviseert de IND het COA de opvang te beëindigen.
- Het COA beslist over de beëindiging van de opvang.
- De betrokkene krijgt voordat hij de

opvang verlaat een maandelijkse meldingsplicht opgelegd bij de Vreemdelingendienst die gekoppeld is aan het AC dat de claim behandelt. Bij het verlaten van de opvang is betrokkene in het bezit van een W-document. Niet-inwilliging van de asielaanvraag op grond van art. 15b, lid 1, onder a Vw is pas mogelijk als de claim is gehonoreerd door het andere land.

Een afwijzing van het verzoek om overdracht door het andere land leidt ertoe dat alsnog recht op opvang ontstaat. Betrokkene wordt hiervan tijdens de eerstvolgende melding bij de Vreemdelingendienst in kennis gesteld. Nadat de claim is gehonoreerd en de asielaanvraag derhalve op grond van artikel 15b, lid 1, onder a, Vreemdelingenwet niet wordt ingewilligd, wordt de beschikking zo spoedig mogelijk aan de asielzoeker uitgereikt en wordt hem mededeling gedaan door welk land zijn asielaanvraag op grond van de Overeenkomst van Dublin zal worden behandeld. Voorts wordt hem meegedeeld dat hij krachtens deze Overeenkomst en met inachtneming van de nationale regelgeving zal worden overgedragen. Ook wordt hem meegedeeld waar hij zich dient te melden in het verantwoordelijke land. Tot aan de daadwerkelijke overdracht wordt een wekelijkse meldingsplicht bij de Vreemdelingendienst opgelegd.

B7/8.1.1.3 Uitzonderingen

In de huidige paragraaf 8.1.1.3 wordt de tweede alinea vervangen door de volgende tekst:

Van de mogelijkheid om de asielaanvraag zelf te behandelen wordt terughoudend gebruikgemaakt. Het gaat hierbij om uitzonderlijke gevallen van humanitaire aard, die niet vallen onder artikel 9 van de Overeenkomst van Dublin.

Een asielaanvraag wordt ook op grond van artikel 3, lid 4 Overeenkomst van Dublin in Nederland behandeld indien

- zes maanden na ontvangst van het claimakkoord nog altijd geen Dublinbeschikking genomen is; én
 - geen sprake is van manifest bedrog; én
 - voor deze lange behandelingsduur geen geldige reden is aan te wijzen.
- Betrokkene wordt in deze gevallen schriftelijk bericht dat de claim niet geëffectueerd wordt en dat het asielverzoek in Nederland in behandeling wordt genomen.
- Daarnaast bestaat de mogelijkheid om

op grond van proces-economische redenen de aanvraag wel in behandeling te nemen en binnen de AC-procedure af te handelen; op grond van de Overeenkomst van Dublin is Nederland dan verantwoordelijk voor de verwijdering van de betrokken asielzoeker buiten het grondgebied van de Dublinlanden.

Tot slot

Voorzover van toepassing zullen de bovenstaande wijzigingen zo spoedig mogelijk in een aanvulling op de Vreemdelingencirculaire 1994 worden verwerkt.

Den Haag, 11 juni 1999.

*De Staatssecretaris van Justitie,
Namens de Staatssecretaris,
het plv. hoofd van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst,
J.G. Bos.*